

for må rejses sag efter § 43, stk. 3, om løbende hjælp ud over grænsen i stk. 1.

Spørgsmål 12:

Finder ministeren, at tilbagebetalingskravet vedrørende terminsrenteudgifter er urealistisk, når de pågældende falder for 9 måneders reglen?

Svar:

Der er ingen logisk sammenhæng mellem afvikling af et tilbagebetalingskrav vedrørende hjælp til terminsydelser og spørgsmålet om, hvorvidt modtageren får hjælp efter bistandslovens § 37 eller § 43.

Ifølge lovens § 27 gennemføres tilbagebetalingskravet ved en betalingsordning, der fastsættes af det sociale udvalg under hensyn til, hvad pågældende kan udrede uden at komme til at mangle, hvad der må anses for nødvendigt til eget eller familiens underhold.

Dette indebærer selvsagt, at der ikke kan være grundlag for at fastsætte en betalingsordning, så længe den pågældende lever af løbende kontanthjælp – hvad enten hjælpen ydes efter § 37 eller § 43.

Det kan ikke komme på tale, at det sociale udvalg yder hjælp til afvikling af sit eget tilbagebetalingskrav efter § 25.

Spørgsmål 18:

Blev der efter indførelsen af socialindkomstloven konstateret nogle reelle besparelser inden for bistandslovens område, i givet fald hvor meget?

Svar:

Socialindkomsten anvendes med virkning fra 1. januar 1981 ved beregning af betaling for følgende ydelser i henhold til bistandsloven:

- Hjemmehjælp, jfr. § 54.
- Hjælpebidrag, jfr. § 58, stk. 2, nr. 3, og § 58, stk. 3.
- Døgnpleje, jfr. § 66, stk. 4.
- Beskyttede boliger, jfr. § 86.
- Døgninstitutioner for børn og unge, jfr. § 100.

Ved indførelsen af socialindkomsten var der tale om dels en tilpasning af de allerede eksisterende betalingsregler begrundet i det ny indkomstgrundlag, dels indførelse af beta-

lingsregler på områder, hvor der hidtil ikke var opkrævet modtagerbetaling, dels en række andre ændringer.

Det er derfor ikke muligt at isolere den besparelsmæssige effekt af indførelsen af socialindkomsten.

Spørgsmål 21:

På baggrund af arbejdsløshedsproblematikken bedes ministeren uddybe bemærkningen i den skriftlige fremsættelse om, at modtageren får en tilskyndelse til at gøre en forstærket indsats for at kunne klare sig selv. Hvilke typiske muligheder mener ministeren kontanthjælpsmodtagerne har?

Svar:

Netop på grund af den betydelige arbejdsløshed kan det ikke undgås, at modtagere af forbigående kontanthjælp kan komme ind i en fast rutine med regelmæssig henvendelse til arbejdsformidlingen, der ved afstempning dokumenterer, at formidlingen ikke kan anvise arbejde, og påfølgende henvendelse til socialforvaltningen om udbetaling af sædvanlig hjælp.

Det er regeringens opfattelse, at en regel om varighedsbegrænsning af den forbigående kontanthjælp kan motivere modtageren til en større personlig indsats for at skaffe et arbejdstilbud ved at reflektere på annoncer med stillingstilbud, rette personlig henvendelse til arbejdsgivere o.lign.

Spørgsmål 24:

Er det et krav efter den nugældende § 44, at dokumentation for, at der ikke kan anvises arbejde, opnås ved regelmæssig henvendelse på arbejdsformidlingen?

Svar:

Ifølge bistandslovens § 44 er det en forudsætning for varig hjælp efter § 43, at såvel den, der søger hjælp, som ægtefællen kan dokumentere, at der ikke kan anvises arbejde, som de pågældende under hensyn til helbredsmæssige eller øvrige forhold kan påtage sig.

Der er ikke i loven nærmere angivelse af, på hvilken måde denne dokumentation kan foregå. Det er således overladt til det sociale udvalg at afgøre, om hjælpsmodtageren i til-